

denten lige saavel som jeg selv er Skolemand og altsaa har udmærkede Forudsætninger for at dømme om Undervisnings-Nødvendighed og Undervisningsforhold. Jeg blev derfor meget forbavset ved at høre, at det netop var Konseilspræsidenten, der fremførte dette. Med Hensyn til Billedet — hvis det har nogen Betydning — vil jeg i Grunden gerne spørge: Hvad er det for en Hest, jeg lod staa, da jeg greb efter Grimen? Paa de industrielle Omraader er der foreslaaet Nedsættelser af Statstilskuddet: Til Fællesrepræsentationen er der strøget 3,000 Kr., og der er foreslaaet Nedsættelse af Stipendierne og Tilskuddet til Udstillingerne. Jeg ved ikke, om det var dem, der vare Hesten, som jeg skulde tage fat paa, jeg mente, det var Grimen. Med Hensyn til Fællesrepræsentationen har jeg ikke mælet et Ord, jeg mente ikke, at jeg vilde gøre det. Naar Staten skal spare, maa denne Institution finde sig deri lige saavel som andre. Med Hensyn til Nedsættelse af Stipendier og Tilskud til Udstillinger har jeg sagt, at naar Statens Krav forbigaaende krævede, at man nøjes med færre Rejser og færre Udstillinger, maa man finde sig i det, det var ikke noget, der var organisk Sammenhæng i. Med Undervisningen er det derimod en anden Sag. Undervisning kan man ikke stoppe og sætte paa halv Kraft nogle Aar og saa genoptage den igen uden at ødelægge den. Jeg er derfor uenig med Konseilspræsidenten i, at det var Grimen, jeg havde forsøgt at redde, og Hesten, jeg havde ladet staa. Jeg finder, det er omvendt; jeg mener, det er Undervisningsanstalterne, der ere Hesten, det væsentlige.

Ogsaa den højtærede Kultusminister rettede en Bemærkning til mig om det samme Emne og paa en Maade, som jeg mener var en fuldstændig Misforstaaelse af det, jeg gjorde gældende. Den højtærede Kultusminister citerede mig, som om jeg havde sagt, at de tekniske Skoler ikke fik en nævneværdig Understøttelse i Sammenligning med Højskolerne. Den ærede Kultusminister, der med Rette af et Medlem her i Salen fordrede en korrekt Gengivelse uden Overdrivelse af, hvad han havde sagt, citerede mig ikke rigtigt, thi jeg har intetsteds sagt noget om, at de tekniske Skoler ikke faa nogen nævneværdig Understøttelse i Sammenligning med Højskolerne. Jeg har overhovedet ikke sammenlignet Størrelsen af deres Tilskud. Det var ikke Pointen og ikke det, jeg talte om. Naar den højtærede Kultusminister derfor mod mig anfører, at Højskolerne jo vare Dag-

skoler, hvorimod de tekniske Skoler for største Delen vare Aftenskoler, og at Tilskuddet til den ene Slags Skoler derfor burde være relativt højere end Tilskuddet til den anden Slags, vil jeg, skønt jeg ikke vil indrømme den Argumentations Rigtighed i det hele, dog ikke i dette Øjeblik komme ind herpaa, men lade den gælde delvis, saaledes at der kan være nogen Rimelighed i, at Tilskuddet er forholdsvis større til Dagskoler end til Aftenskoler; men, som sagt, jeg har ikke sammenlignet noget der. Jeg nævnedes i Forbigaaende, at der til Højskolens godt 8,000 Elever bevilges 470,000 Kr., og til de tekniske Skolers næsten 20,000 Elever bevilges der 430,000 Kr. Men det var ikke de Summers Størrelse, jeg stillede i Mod-sætning til hinanden, jeg fremhævede den Fordring, man stiller som Betingelse for at yde Tilskuddet. Jeg gjorde opmærksom paa, at man af tekniske Skoler, for at de kunne faa Statstilskud, forlanger, at de skulle præstere et privat Tilskud i det Omfang, man anser for passende, hvorimod man ikke af Højskolerne forlanger noget som helst tilsvarende, uagtet, som jeg nævnedes, for Højskolernes Vedkommende efter de Oplysninger, der statistisk foreligge, Halvdelen af Eleverne rekrutteres af Gaardmandsstanden, der ikke er den mest nødlidende Klasse i Landet. Det var kun denne Ulighed, jeg paapegede — og modstræbende, fordi jeg udtrykkeligt sagde, at jeg ikke holdt af at komme ind paa en odios Sammenligning mellem Samfundsklasserne. Men vil man stille en Fordring til de tekniske Skoler, maa man ogsaa gøre det overfor Højskolerne, thi jeg finder, at det er utilbørligt at gøre en saadan Forskel, at man stiller en Fordring til den ene, som man ikke stiller til den anden, uagtet der var større Grund til at stille den til den anden i Stedet for til den første.

Herigennem kommer jeg igen ind paa Spørgsmaalet om Landbostandens og de andre Samfundsklassers Forhold til hinanden, og jeg vil et Øjeblik opholde mig ved en Bemærkning, som faldt fra det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Det ærede Medlem fremhævede stærkt, og det have flere Medlemmer end han gjort, at Landbruget var gaaet i Spidsen med Hensyn til Nedsættelser paa Finansloven, og at andre burde følge efter, men hvis andre ikke fulgte efter, burde Landbruget være frit stillet og behøvede ikke at foretage sine Nedsættelser. Naar vi endelig komme ind paa disse Forhold, vil jeg sige, at det